

и чистъ отъ Тесалія. Като прѣдвиждахъ опасността що гы заплашваше Костантпій и Тома подновихъ старытъ укрѣпленія на Коринтеския Провлакъ.

Мурадъ трѣгнѫ къмъ стѣнитѣ на провлака и го обсѣдихъ, направи бедеми съ топове и при всичките си юнашки противенія, Коринтъ паднѫ въ рѣкѣ на Турцитѣ които го запалихъ, а укрѣпленіата му уравниха съ земята. Послѣ туй Патрасъ и цѣлъ Пелопонезъ бидохъ опустошени, а двамата Палеологовци получихъ миръ съ условие да плащатъ данъкъ (харачъ) всяка година. Шестдесетъ тысячесъ жители Греціи сѫ были отвлѣчени въ тозъ походъ като робе. Като са свѣрши тозъ походъ Мурадъ обѣрнѫ силитѣ съ къмто Албанія, която са размиряваше и търсѧше да са отървѣ изподъ мюслюманската власть. На чело на тъзъ война за независимост имаше единъ важенъ прѣводителъ. Той бѣше Искендеръ-бей (князъ Александъръ), синъ на Ивана Кастрюта. Оставилъ за залогъ въ Мурадова дворъ въ врѣмето на завоеваньето на Епиръ, той бѣше отхраненъ твърдъ старателно. Окрѣженъ отъ Султановата милостъ, Александъръ са удостои съ высокъ чинъ въ конницата и показа голѣмы чудеа въ битвата при Варна. Но като умрѣ баща му, той поискъ бащиното си наследство, а Мурадъ му го отрѣче, и отъ тогазъ си направи Искендеръ-бяя страшенъ непрѣятель.

Едничкото заниманье на Искендеръ-бяя бѣше да съе смущенія въ Албанія, и да стои готовъ за отмѣстванье. Случай му са паднѫ за туй въ битвата на Косово, но той не знай да са ползува отъ него.

Унгаретъ бѣхъ са прѣпрѣчили на тозъ походъ като нападнѫхъ Турцитѣ, и са бѣхъ срѣшижли при Дроздовото поле на Косово, на сѫщото място дѣто Милошъ уби Мурада I, а Баязидъ-Илдажръмъ въстържествува.

Тозъ пѣтъ сполуката останѫ за Турцитѣ. Хуніяди който водяше 24 тысячесъ войска най-добрѣ уредена, намѣсто да чака албанската помощъ въ укрѣпленото си становище, оставилъ го и прѣмина при селото Бродъ, срѣщу непрѣятеля.